

NEMEC OSTANE NEMEC

Tirolski Nemci upajo, da Hitler ne bo pozabil njih rojstne zemlje in da jo bo svoj čas tirjal od Italije nazaj.

Geneva, Švica. — 225.000 Nemcev, ki žive v okraju Bolzano, v južni Tirolski, je prodanih na milost in nemilost Hitlerju in Mussoliniju. Ti Nemci so prišli po svetovni vojni pod italijansko oblast, ki je kmalu začela z sistematičnim poitalijančevanjem. Kar naenkrat se je pa Italija izmislila, da je treba te Nemce od tu iztrebiti. Čeprav posedujejo to zemljo že od 6. stoletja, jo bodo morali zapustiti. Dani sta jim na izbiri dve poti: ali se izselijo v Nemčijo, ali pa v južno Italijo. Vse to se godi v sporazumu s Hitlerjem.

Nekateri mislijo, da se hoče Italija iznebiti v teh krajih kakih 15.000 bivših Avstrijcev, ki niso hoteli postati italijanski državljani in so zdaj nemški državljani. Stari Nemci v tem okraju so že zagrozili, da se bodo umaknili z svoje zemlje prostovoljno.

Kaj je glavni namen tega čiščenja nihče ne ve. Domneva se, da hoče Italija enkrat za vselej rešiti tirolsko vprašanje, ki

se pa ne more za Italijo ugodno razplesti, dokler je kaj Nemcev tukaj, ki smrtno sovražijo Italijane.

Italijani so jim dali rok do dveh let, da spravijo v red svoje zadeve, predno se izselijo. Posebna komisija bo določila, koliko odškodnine dobi vsak izseljenec za svojo zemljo. Nemčiji udani domačini pa pravijo, da ne verjamejo, da bi Hitler, ki je odredil sudetske Nemce, za vselej prepustil Tirolsko Italiji, ampak bo prišel ponjo v doglednem času. So pa tudi nekateri, ki bi rajši ostali pod Italijo, ker se bo je strogi odredbi v Nemčiji.

V srcu pa vsi sovražijo Italijo. Kaj vse je italijanska vlada počela, da bi poitalijančila ta kraj! Nemška imena krajev so prekrstili v italijanska, rodbinska imena ljudi ravno tako. Izšel so izgnali nemški jezik in celo z nagrobnih spomenikov so zbrisali nemška imena. Pa kljub temu so ostali trdni Nemci in celo njih otroci govore doma izključno nemško.

Reorganizacija španske armade za nadvlado. Napet boj med monarhisti in fašisti

Paris, Francija. — Iz Madrida se poroča o reorganizaciji španske armade iz starih korov, kamor so obstojali v civilni vojni, v osem posameznih enic. K temu je general Franco prisiljen, da obdrži svojo moč nad armado. Med višjimi armadnimi poveljniki je vladala že dlje časa napetost, ker sta se bili pojavili dve stranki — falangisti ali fašisti in monarhisti.

Prvi strani načeljuje Francov svak Suner, minister notranjih zadev, ki ima za seboj nekaj višjih častnikov, ki so za diktatorski način vlade, na drugi strani

ni so pa Karlisti, ki zahtevajo zopetno vpeljavo monarhije. Napetost med obema strankama je bila tako velika, da je general Franco odstavil dva vplivna generala, Juana Yague in Gonzalo de Llano. Ta dva sta bila na strani monarhistov. Obja generala sta javno kritizirala sedanjost vlado, kot nepravilno in da je kriva pomanjkanja živeža v deželi.

Obema odstavljenima generaloma je bila ponudena diplomatska služba, pa sta odklonila. Kot se poroča iz Španije je odstavitev obeh generalov še bolj ojačila njih stranko.

Kitajci obsojajo Anglijo ker je prodala Kitaj Japoncem

Chungking, Kitajska. — Vrhovni poveljnik kitajskih čet, general Kajšek, je danes ostro obsodil Angleže, ki so se podali zahtevam Japoncev in javno priznali, da je intervencija Japoncev v Kitaju opravičljiva radi vzdrževanja miru in reda. Kajšek je obenem posvaril Angleže čes, da je Japonska stekel pes, ki se bo v doglednem času obrnila proti svojim dobrotnikom.

General Kajšek je nadalje izjavil, da Kitajci ne bodo priznali nobenega sporazuma kakih tujih držav glede Kitajske, če v to ne privoli obstoječa kitajska vlada.

"Nerazumljivo je," je rekel Kajšek, "kako se more Anglija bratiti z Japonci, žrtvovati pri tem svoje dolge in prijateljske odnose s Kitajsko ter pri tem še zavreči svojega starega tovariša — Zedinjene države. Anglija naj si zapomni, da odslej Japonska ne bo več varuh angleških interesov na Daljnem Vzhodu, kot je bila, ampak se bo lepega dne obrnila proti sami Angliji."

PRELOM MED U. S. IN ANGLIJO?

Washington, D. C. — Ameriška vlada pričakuje, da bodo šli interesi Zed. držav in Anglije precej vsakebi na Daljnem Vzhodu, kakor hitro bo Anglija uradno priznala japonsko invazijo na Kitajskem kot opravičljivo. Anglija je že zagotovila Japoncem, da bo to uradno priznala. Zed. države pa tega ne bodo nikdar storile, ker trdijo in bodo trdile, da je vpad Japonske v Kitaj kršitev Kellogg pogodbe, ki jo je podpisalo devet držav.

Državni tajnik Hull pravi, da se ne bo ravnal po zgledu Anglije, ki je naročila svojim podanikom na Kitajskem, naj ne hodijo na pot Japoncem, ampak bo v vsakem slučaju, kjer se bo delala krivica ameriškim državljanom, zahteval odgovornost direktno od Japoncev.

Dozdej sta Anglija in Zed. države skupno nastopale in smatrale vpad Japoncev v Kitajsko kot nepoštevno. No, Anglija je zdaj zapustila Ameriko in ustregla Japoncem. Zed. države bodo šle pa svojo pot tudi brez Anglije.

NAGEC! NAGEC!

Boston, Mass. — Neka ženska se je pritožila na policijo, naj napravi potrebne korake, da se pri sosedovih preneha škandalozno kazenje nagote. Policia je preiskala zadevo in pronašla, da je to res, in sicer je našla na vrtu popolnoma nagega — 11 mesečnega otroka, ki se je tam igral na soncu.

ARGENTINA ZAHTEVA JUŽNI TEČAJ

Buenos Aires, Argentina. — Argentina se pripravlja, da prepreči Zedinjenim državam vzeti za danes večer ob 7:30 na vabo vse zastopnike, direktorje in Gospodinjinski odsek.

pada Zedinjene države radi te namere čes, da je naravno smatrati obširne pokrajine na južnem tečaju za argentinsko last, ker je Argentina najbližje. Argentinska vlada je ukazala posebni komisiji, da v teku 90 dni sestavi načrt, po katerem se proglasi pokrajine na južnem tečaju za argentinsko last.

Čoln je cenejši
Mestni zbornici v Clevelandu je bil predložen račun za \$700, kar bi se porabilo za nakup novega avtomobila za mestnega posvetovalnega inženirja, da bi se vozil ob jezerskem obrežju in nadzoroval dela. Mestnim očetom so šli lasje pokonci nad tako strašno potratno. V zbornico je vrget Tone Vehovec, councilman 32. varde pripombo, da se inženirju kupi čoln, pa naj se vozi. Rezultat je bil, da se inženir ne bo vozil z avtomobilom.

NAJNOVEJŠE VESTI

Iz Jeruzalema je prišel večeraj kabel, da je bil Rev. Gerould R. Goldner izpuščen od roparske tolpe, ki ga je imela ujetega od zadnjega torka za \$5.000 odkupnine. Njegov oče, dr. Jacob Goldner, ki se nahaja v Jeruzalemu, je plačal \$2.500 odkupnine, kar so zbrali dobri ljudje v Ohio. Rev. Goldner je prišel nazaj v Jeruzalem nepoškodovan.

Jesse M. Jones, star 57 let, agent za Remington Rand Inc. je večeraj skočil skozi okno v Holenden hotelu iz 9. nadstropja in obležal mrtev.

United Steel korporacija naznanja, da je napravila v junjskem četrtletju \$1.309.761 dobička. Lansko leto v istem času je izkazala nad \$5.000.000 izgube.

Včeraj je umrla Mrs. Helen Siath, 3684 E. 76th St., katero je ustrelil njen namernik, ki mu je odpovedala stanovanje. Morilec, Walter Lawrence, se je po storjenem činu ustrelil.

Poljsko časopisje poroča, da je diktator Hitler zbolel vsled velikih naporov. Nemško časopisje zanikuje ta poročila.

Včeraj se je v Clevelandu pojavila govorica, da bo kandidiral za župana na demokratiški listi Joseph Gorman, okrajni komisar. Misli se, da bi bil Mr. Gorman sprejemljiv od Gongwerjeve kot od Millerjeve stranke.

V petek večer priredi kongresnik Martin L. Sweeney vožnjo po jezoru za svoje prijatelje. Politkarji pričakujejo, da bo Mr. Sweeney takrat naznanil svojo kandidaturo za župana.

Mestni direktor Wallene je večeraj naznanil, da se bodo vodni računi clevelandskim hišnim posestnikom znižali. Za koliko, še ne ve. To je posledica pritiska na administracijo od strani mestne zbornice.

V Dallas, Texas, so večeraj prijeli Mrs. Velmo West, ki je ušla 19. junija iz ženske kaznilnice v Marysville, O. Z njo so prijeli tudi Elle Richard, ki je tudi takrat pobegnila.

K mornarici

Clevelandski rekrutni urad potrebuje za mesec avgust 36 novincev za ameriško mornarico. Služiti bodo morali šest let in prosilci ne smejo biti stari manj kot 18 let in ne več kot 25 let. Za nadaljnje informacije se obrnite na 500 staro pošto poslopje v Clevelandu, ali v poštnem poslopiju v Akronu, Ashtabula, Cambridge, Canton, Marietta, Sandusky in Youngstown.

ROOSEVELT IN FARLEY SKRIVATA

Hyda Park, N. Y. — Ko je bil predsednik Roosevelt za par dni doma, ga je obiskal tudi načelnik demokratske stranke v Zed. državi, Jim Farley. Kakšne pogovore sta imela med seboj, nihče ne ve, toda gotovo je moralo biti nekaj zelo važnega. Večkrat so se pojavile že govorice, da bo Jim Farley nasprotoval Rooseveltu, če bi hotel biti ponovno kandidat za predsednika. In Farleya se pa tudi ne more kar tako potisniti na stran, ker ima veliko moč v demokratski stranki in Roosevelt se ima samo njemu zahvaliti za nominacijo in izvolitev.

Gotovo sta pa govorila o demokratskih prilikah v letu 1940. Saj je to itak na jeziku vsakemu demokratu. Roosevelt se je izrazil, predno je prišel Farley k njemu, da bo od razgovora veliko odvisno. Kaj, tega ni povedal. Farley je po razgovoru sam namignil, da je bil razgovor z predsednikom zelo zanimiv. Po razgovoru sta bila pa oba, Roosevelt in Farley, precej molčeča in kot so opazili častniški poročevalci, ni bil videti Farley nič preveč srečen.

Kadar ima otrok otroka

Lima, Peru. — Lima Medina, stara pet let, ki je dala 14. maja letos življenje 5 funtov težkemu dečku, se zdaj prav dobro počuti. Najraje se igra z drugimi otroci v bolnišnici. In kadar zašli svojega sina jokati, pravi: "Moja dolika se joče." Sploh se ne zaveda, da je to njen sin, ampak samo igrača, ali kvečjem brate.

Oba, dete in mlada mama se dobro razvijata. Otrok že tehta čez 10 funtov, mama pa 63 funtov. Njenih pet zdravnikov kliče za "svoje očete." Njen pravi oče, mestic Medina, je vedno pri njej. Iz Zed. držav je prišlo že več ponudb za mlado mater in otroka, da se jih pošlje sem. Vlada je vzela mater in otroka pod svoje varstvo in ne ve, kaj bo z njima napravila.

Duffy v Belgrad

Columbus, O. — Bivši ohijski generalni državni pravdnik, Herbert S. Duffy, je bil izbran z enajstimi drugimi, da zastopa Ameriško legijo v Belgradu, Jugoslavija, kjer se vrši na 24. septembra kongres Združenih vojnih veteranov.

CLEVELAND V SKRBEH RADI RELIFA

Cleveland, O. — Mestna administracija naznanja, da bo na 31. avgusta mestna blagajna popolnoma prazna za podporo revnim družinam. Zato pa gleda mestna administracija na vse strani, kje bi se dobilo kaj denarja za relief. Župan Burton se je obenem z drugimi župani Zedinjenih držav obrnil na Washington, da kongres dovoli več denarja za WPA dela. (Mimogrede naj spomnimo, da je to prav ti isti župan Burton, ki je udrihal pri zadnjih predsedniških volitvah, da demokratskih administracija preveč zapravlja in da je treba izvoliti Landona predsednikom. To je prav ti isti župan, ki je lanske volitve agitiral proti senatorju Bul-

Važno glede parade v nedeljo!

Dr. James W. Mally, ki je bil imenovan maršalom za nedejsko parado v kulturnih vrtovih, sporoča glede tega sledeče:

Parada se prične ob 1:00 popoldne. Narodne noše in uniformirani vežbalni krožki naj se zberejo ob 12:30 na spodnjem bulevarju, južno od Superior mostu. Tam bo postavljen napis "Jugoslav," kjer naj se zbirajo vsi naši ljudje, ki bodo v paradi.

Jugoslovani bodo postavljeni v sredini povorke. Pred njimi bo sedem drugih narodnosti in za njimi sedem drugih. Vsakdo že naprej pričakuje, da se bo jugoslovanska grupa najbolj postavila. In v tem upanju nas naše slikovite narodne noše in krasno uniformirani vežbalni krožki ne smejo razočarati.

Ohijski republikanci bodo edini pri volitvah drugo leto. Senator Taft ne bo imel nasprotnika

Cincinnati, O. — Pristaši senatorja Roberta Tafta so trdno prepričani, da ne bo imel Taft nobenega nasprotnika za predsedniškega kandidata na republikanski listi drugo leto, saj iz države Ohio ne. Governor Bricker, katerega se je smatralo do nedavnega resnim nasprotnikom Tafta, bo podpiral Tafta. Le v slučaju, da bi Taft ne mogel dobiti dovolj glasov za nominacijo, bo governor Bricker kandidat za predsednika na republikanski listi.

Pričakuje se, da bo oster boj za nominacijo med Taftom, senatorjem Vandenbergom in newyorškim državnim pravdnikom Deweyem. Ti trije so danes najmočnejši kandidati republikanske stranke. Če noben od teh ne bo mogel dobiti nominacije, potem pride v poštev kak drugi in na to računa governor Bricker iz Ohio.

Nekaj časa je izgledalo, da bo sta kandidata oba, Bricker in Taft, kar bi zelo škodovalo obe. Spretni politiki so stvar pripeljali tako daleč, da bo kandidat samo Taft, da se tako več prilike ohiskemu sinu do nominacije.

Impozantna slavnost K. S. K. Jednote

Kakor nam pripovedujejo udeleženci, je slavnost blagoslovitve novega poslopja KSKJ v nedeljo 23. julija v Jolietu izpadla nadse sijajno. Preko 5.000 udeležencev je prihitelo od vseh strani. Iz države Ohio jih je bilo nad 150. Imeli so svojo godbo društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ in iz Barbertona uniformirani krožek društva Srca Marije št. 111 KSKJ. Ob 10:30 je bila v slovenski cerkvi sv. Jožefa slovesna sv. maša, katero je daroval duhovni vodja, Rev. M. J. Butala, slavnostno pridigo pa je imel č. g. kanonik J. J. Oman. Po maši se je vila povorka pred jednotino poslopje, kjer je Rev. Butala blagoslovil jednotin pad. Potem so pa sledili razni govori. Popoldanski program se je vršil pa v lepem parku v Rockdale blizu Jolietu.

Mrs. Novak zopet doma
Svetkova ambulanca je večeraj pripeljala iz Glenville bolnišnice Mrs. Frances Novak, 793 E. 154th St. Prijateljce jo lahko obiščejo na domu.

Hujše kot v vojski

Jackson, Miss. — Na tukajšnjem igrišču golfa je udarila strela, ki je ubila 36 letnega trgovca Burketta in dečka, ki mu je nosil golfne palice. Strela je udarila v grupo ljudi in jih po-metala po tleh kot igrače. Neki veteran svetovne vojne je rekel, da je bilo hujše kot na Francoskem v svetovni vojni.

Krogle mesto glasovnic

San Francisco, Cal. — V tem mestu se še vedno vrši obravnavo proti Harryju Bridgesu radi njegovega delovanja v komunistični stranki. Obravnavo vodi zvezna vlada, ki kliče razne pričče, da povedo, kar jim je znano o delovanju komunistične stranke v deželi. Včeraj je pričal Merriel R. Bacon, policist iz Portland, Ore., da se je leta 1930 pridružil komunistom, da opazuje njih delovanje, po naročilu policijskega načelnika iz Portlanda. Bacon je izpovedal o nekem govoru, ki ga je imel Paul Cline iz Los Angelesa, ki je še vedno eden vodilnih komunistov. Cline je govoril na neki seji: "Mi hočemo novih članov, toda razumeti se mora, da je težko biti komunist. Na povelje morajo žrtvovati vsak dan v tednu, morajo slediti naročilu vodstva in da se bo revolucijo izvajalo s krogli in ne z glasovnicami."

Dekletce umoril

Attica, Ind. — Tukaj so prijeli nekega 26-letnega uslužbenca na tukajšnjem golf igrišču, katerega sumijo, da je onečastil in potem umoril 11-letno Elizabeth DeBruicker. Na trupu se pozna, da jo je morilec močno pretepel in nazadnje zadel s pasom od njene obleke.

Iz bolnišnice

Včeraj je pripeljala Svetkova ambulanca iz bolnišnice Mrs. Mary Erdelec, 1154 E. 148th St. Nahajala se je v Huron Rd. bolnišnici.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.**SUBSCRIPTION RATES:**U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months Cleveland, by mail, \$4.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 172, Wed., July 26, 1939

Išče se kandidata

Čudno, kaj ne, da bi se iskalo kandidata, ko jih je vendar vedno za vsak urad toliko, da človek že težko izbira med njimi. Zadnje volitve smo imeli v Clevelandu za 33 councilmanskih mest na 250 kandidatov.

In vendar zdaj iščejo kandidata za clevelandskega župana na demokratiški listi. Z lučjo pri belem dnevu ga iščejo, pa ga ne morejo najti. Tega in onega nagovarjajo in mu ponujajo na krožniku kandidatsko mesto. Pa se vsak brani z vsemi štirimi in za božjo voljo prosi, naj ga puste pri miru.

To je nekaj, česar še nismo doživeli v Clevelandu, da bi demokratije, ki so v veliki večini v mestu, ne mogli dobiti kandidata proti republikancu, ki kandidira v tretje in ki ima poleg tega precej političnih grehov nad seboj, ki bi se dali v volivni kampanji tako lepo servirati državljanom.

Menda vsi vemo vzrok. Spor v demokratiški stranki je eni faktor, ki bo demokratom odzrl mestno hišo. Spor v demokratiški stranki je bil tisti faktor, ki je izvolil v 22 letih samo enkrat demokratskega župana.

Pa nas vse to ne izmudi! Kar naprej se grizemo in drug drugemu izpodjedamo izvolitev.

Dva demokratska vodstva imamo zdaj v Clevelandu oziroma Cuyahoga okraju, staro Gongwerjevo in najnovejši Millerjevo. Gongwer noče odstopiti in za njim stoji gotovo število pristašev. Miller trdi, da je bil on pravilno izvoljen krajnim demokratskim načelnikom. Tudi za njim stojijo dobri pristaši.

Obe stranki napovedujeta, da bosta postavili kandidata. Vsaka stran svojega. Gongwer je ponudil kandidaturu že več vplivnim demokratom, Miller se pa še ni izrazil. Na Gongwerjevo ponudbo ni nihče zagrabil. Če bo kdo sprejel Millerjevo ponudbo se še ne ve.

In če jo, kaj potem? Gongwerjeva stranka ne bo šla za Millerjevim kandidatom, kot Millerjeva ne bo šla za Gongwerjevim. Kakšno priliko bi potem imel kandidat te ali one stranke v stranki, da bi bil izvoljen? Nikakršne! Zato pa ne morejo dobiti kandidata, ker kdor zna šteti do pet, bo lahko izračunal, da je v takih okoliščinah zmaga nemogoča. Kdo bo pa šel v volivno kampanjo, če je pa trdno prepričan, da ne bo izvoljen?

Torej išče se kandidata! Kljub vsemu temu se ga išče in če se ga najde pravega, bo nastalo veselje med pravovernimi demokrati. Priliko ima pa samo tak, ki bo podpiran od Gongwerjeve in Millerjeve stranke, ali pa od nobene. Tak, ki ni zavezan ne na to ne na ono stran, ki je samo demokrat, ki bi hotel biti župan v Clevelandu samo za blagor mesta, brez svoje politične ambicije, ali radi koristi svoje stranke.

Takega kandidata iščemo in izvoljen bo, če ga najdemo.

Demokratje v Euclidu

V bližnjem lepem mestu Euclidu, cvetočem predmestju Clevelanda, je precej demokratov. Vsaj pri okrajnih, državnih in deželnih volitvah to vidimo. In vendar ni Euclid imel še nikdar demokratskega župana, ampak same republikance, neodvisne, samostojne, 100% strankine in kakršne-koli že.

Pa tudi ne izgleda, da bi bil v doglednem času v Euclidu demokrat za župana. Vsaj dotlej ne, da se demokratije organizirajo in skupno nastopijo. Pa kdaj bo to? Kdo ve! Pri županskih volitvah volijo republikance, eni tega, drugi drugega. In republikanec je vedno izvoljen.

Demokratje v Euclidu imajo svoje klube in se zanašajo na svojo moč. Ampak voditelja nimajo pravega, ki bi jih organiziral v trdno skupino, ki bi šla kompaktno za svojim kandidatom. Republikanci izrabljajo situacijo in gledajo na to, da so demokratje razdeljeni. In demokratje se poganjajo za žive in mrtve pri volitvah — za republikance, za kar jim vržejo kako kost.

Tudi za letos se obljubljuje isto. Boj za županski urad bo med dvema ali več republikanskimi kandidati. Demokrata ne bo, letos še ne. Če bi ga pa hoteli imeti čez dve leti, bi morali iti na delo že sedaj. Nobenega vzroka ne vidimo, da ne bi bil izvoljen v Euclidu za župana demokrat. Saj menda ne bomo rekli, da demokratje niso zmogni in da so republikanci podedovali županski stolček od onega rodu do drugega.

Vsak pes ima svoj dan! Tudi v Euclidu bo prišel dan za demokrate. Samo močni naj bodo in zvesti demokratskim principom. Kadar bo pa prišel čas, takrat pa porinemo vsi kot en moč.

To velja našim Slovincem in Hrvatim, ki imajo v Euclidu moč, da se je še sami ne zavedajo. Ampak moč samo tedaj, če bodo vsi ego. Razdeljeni ne štejejo dosti ali pa nič. V kompaktni sili bodo pa politikarji računali z vami in boste lahko pisali sami svoje zahteve, ne pa pobirali smeti, kar ne marajo drugi.

Kaj pravite!

Neki pek v Brooklynu, N. Y. je izumil torto, kakršno navadno podarjajo komu za god. Torta ima to posebnost, da se zaslisi iz nje, kadar se jo načne z nožem, mila godba "Happy Birthday to you." Jako pametna ideja, ki prihrani mnogo napenjanja grl in izvižnih glasov. Zdjaj bi bilo treba izumiti še tako trto, ki bi tudi sama napravila ofreht godovancu v počast.

BESEDA IZ NARODA**Na proslavo vrtov**

Kakor je že mnogim znano, se prične koncem tega in začetkom drugega tedna velika slavnost Kulturnih vrtov, ki se bo vršila ob priliki sedmega mednarodnega perutninarkega kongresa. Na to slavnost so vabljeni vsi tisti, ki imate narodne noše, kakor tudi va druga uniformirana društva, zlasti vezbalni krožki. Želja vseh v obče je, da bi se kolikor mogoče vsi udeležili, da bi tako Slovenci pokazali pred ameriško javnostjo v polni meri svoje zanimanje zato slavnost. Kakor vselej ob raznih slavnostih, tako ste tudi sedaj vabljeni, da pridete od vse povsod. Natančnejša navodila boste čitali v časopisih in ste prošeni, da se po istih tudi ravnate.

Ker bo slavnost v zvezi s perutninarkega kongresom, si bo vsak lahko ogledal tudi to perutninsko razstavo, ki bo vredna, da si jo vsak ogleda. Sedaj so na razpolago še posebej vstopnice, ki veljajo za 11 obiskov in stanejo samo en dolar. Kdor bo hotel kupiti vstopnico pozneje, bo moral plačati 50 centov, samo za enkrat vstop; tu se vam nudi 11 vstopnic za en dolar. Vstopnice se dobi lahko pri Steve F. Pirnat & Co. na 6121 St. Clair Avenue.

Jože Grdina.

LORAIN RIFLE AND HUNTING CLUB

(Piše Max Kragely)

Pravijo, da vse enkrat mine in da je treba dati drugemu prostor. No tako je prišel tudi naš dan, dan našega piknika, ter zopet odšel in dal prostor drugim, ki čakajo, da pridejo na vrsto.

Krasen dan smo imeli, kot bi si ga bili naročili iz cenika prirode, ki nam je tako dobrohotno naklonjena že zadnjih sedem let.

Okoli poldneva je zavzel častno mesto naš vrhovni lovec Marko Skapin, da prične sprejemati prihajajoče goste. Obenem je pa tudi hitro pregledal, če je vse na mestu in v redu. Pogledal je če je "poljska kuhinja" zadosti goraka, če je dovolj koruzne moke posute v "paviljonu," ako se "ječmenovček" ravno prav peni itd.

L. Kus je ponovno presteval patrone in nekaj mrmral, kot da bi se mu smilili. Menda bi jih bil najraje sam postrelil. Kar pa je patrone tako razjezilo, da so ga tako obreale s puškinim kopitom, da še danes nosi črno ramo.

Andy H. Brown Skapinu samera zadovoljstva žari obraz kot polni luni, ker ima "trap house" in vse drugo pod najlepšo kontrolo, samo tu in tam temno pogleda L. Kosa, ko mu metalni stroj razbije lončene ga goloba, kot bi hotel reči: Kaj ti nisem povedal, da stroj dela najlepše za "Black Diamond," pa kupiš vražje "Blue Rocks." L. Kos pa misli, da je vseeno, samo da se razbije, ko vstreliš za njim.

Leo Skapin je skrbel v "paviljonu," da so godci igrali plešalcem zadosti "Beer Polke."

Rafael Kobal je skrbel, da se je z njegovo pomočjo duše privezovalo ali na nasprotno.

Ludvik Vidrih je bil postavljen za oficijelnega "scorekeeperja," ki mi je podal sledeči rezultat streljanja, ko se je šlo za nagrade, s pripombo, da je to "en heluva job."

T. Turšič 23
J. Urankar 22
M. Kragely 21
L. Matičič 21
S. Dolenc 20
Jos. Glavan 20
T. Urankar 20
F. Kosec 20J. Papesh 20
A. Skapin 19
F. Sietz 19
A. Bozich 19
F. Spenko 20
L. Kos 18
R. Kobal 17
M. Skapin 17
J. Rosa 17
C. Getkin 16
J. Mihelich 15
F. Podpadeč 15
M. Virgie 14
F. Buchar 14
J. Vidrih 6

Streljalo se je vse popoldne, ampak tu so omenjeni samo tekme, kar se pa tiče ostalih članov kluba so bili pa na eni ali drugi strani, da so stregli gostom in naj jim bo tukaj izrečena zahvala vsem skupaj in bomo v bodočnosti skušali po možnosti tudi povrniti. Naj velja najlepša zahvala tudi našim ženskam, ki so po svojih možnostih pomagale do, tako lepega uspeha na našem pikniku.

EUCLID RIFLE CLUB

No ja, zadnje sredo smo pa gredoč z večerjo gledali naše filmske slike pri Cirilu Kunstlju. Kdor je bil navzoč, jih je videl, če ni mižal. Drugim pa itak ne velja pripovedovati, ker bi moral pisati štiri dni in štiri noči, da bi vse natančno popisali. Dosti nas je bilo in noben se ni kešal. Nekaterim se je sicer čudno zdelo, da se je lev na sliki naenkrat spremenil v žirafa. Niso verjeli, da bi mogel lev tako daleč iztegniti vrat. Meni se je žirafa prav dopadla, ker ima tako dolg vrat. Jej, kako ji mora biti lepo pri srcu, kadar pije, ker tako dolgo po grlu teče. Prav škoda je, da pije samo vodo.

Prihodnjič bo pa Ciril Filmal krave. Če pravim krave, mislim prave in pristne krave, da ne bo kdo napak razumel. Bo lepo za pogledat, ker marsikdo ni videl krave kar jo je pobiral z gmajne v starem kraju.

Ono sredo smo pa takole streljali:

Oven 8
Sepic 15
Kastelic 16
Filipič 15
Kunstel 13
Lampe 14
Jazbec 13
Sober 16
Klaus 12
Mandel 18
Močilnikar 15
Chas. Lampe, mgr.**Kako se Laponci ženijo**

Laponska je neizmerno bogata rud. Sredi sveta, ki bi mu odrekli vsako civilizacijo, vidimo v Kiruni marljivo rudarje, kjer kopljejo ob polnočnem soncu najhuljšo železno rudo. Počas in preprosto črpačo ogromno železno goru. V Kiruni se srečavata dva sveta: ameriško vrvenje in življenje prvotnih prebivalcev, Laponcev, ki ne poznajo čuta ne za čas ne za kraj. Kar je Indijane za Severno Ameriko, to je Laponce za Švedsko; majhno, nemirno sem in tja potujoče mongolsko pleme, čigar mongolske poteze odkrivajo njih pokolenje. V severni Švedski je približno šest tisoč Laponcev. Preživljajo se s čredami severnega jelenja, s katerimi potujejo od pašnika do pašnika. Njih noša je slikovita in kaže njih umetniško nadarjenost. Njih modre čepice s čopom in pisane obleke so si v čudnem nasprotju. Če na gorskih obronkih srečaš Laponca z njegovo čredo, se ti zdi, kakor da si prišel v drug del sveta. Njih dom so preproste, šotoru podobne, iz brezovih debel in vrečevine napravljene

koče. Z lahkoto jih podrš za zopet postaviš. Če že mora Laponce iti v mesto, nerad prebiva v hišah, kjer mu primanjkuje zraka in svetlobe.

Tudi sem med Laponce prodira kultura, ki je iztrebila marsikak lep običaj, mnogo pesmi in starih šeg. Finski, švedski in norveški jezik se bolj in bolj širi in izpodriva laponskega. Pogosto najdeš Laponca, ki gladko govori vse štiri jezike.

Originalna je laponska ženitev. Če mladenič snubi dekle, se po starem običaju s samni poda k njej. Če mu ta izpreže jelena iz njegove "akje," je znamenje, da je s fantom zadovoljna. Če se pa na primer iz šotora niti ne prikaže, in mora snubec z zamam s svojimi samni okoli njega voziti, je očitno, da ga ne mara. Seveda imajo tudi na Laponskem starši odločilno besedo. Mladenič stopi s svojim tovarišem, priprošnjikom, v šotor. V pozdrav podrgne svoj nos ob nos njenih staršev. Nato vpraša priprošnjik, ali smeta skuhati kavo; če jima to dovolijo in če jo pijejo tudi starši, je znamenje, da je snubec sprejet. Nato pridejo na vrsto poročni darovi. Praktično domače orodje iz lesa in kovine dokazuje ženinov smisel za domaćnost; srebrne žlice, čaše in prstani pa njegovo blagostanje. Če poročni darovi starešem ugajajo, ne odlašajo dolgo in določijo dan poroke, dan, ko vprežejo snežnobeke jelene v sani. Snežnobeli morajo biti jeleni svatbene kočije, tako zahteva stari običaj, zakaj za Laponca je barva snega—barva sreče. Sneg ima tudi v njegovem življenju važen pomen. Samo po snegu hiti Laponce kakor veter s svojimi smučmi in majhnimi samni. Nasprotno pa je poleti s svojimi okornimi čevlji neroden in se počasi pomika naprej. Njegovi čevlji z gladkimi podplatmi brez pet so pripravi, da prebredejo potoke in močvirja, ne pa, da bi romali po kameniti planotah, koder mu po špičastem, z mahom pokritem kamenju drsi, tako da kaj lahko pade. Zato je zanj poletje bolj čas dela kakor sporta in veselja in s težkim srecem obsevi svoje smuču na drevo in gre za živino. Ni torej čudno, da ob najvažnejšem dnevu mlade Laponke, ob njenem poročnem dnevu, ne sme manjkati bele barve.

Na poročni dan se peljeta ženina in nevesta s svojimi starši v sosedno vas. Spremljajo jo srodniški in njih neločljivi domači tovariši, psi. Ženin ima okoli vratu svojo najlepšo pahovko, nevesta pa ima tri, z dolginami resami. Veliko važnejši kakor cerkveni obred je za Laponca ženitovanjska pojedina, na katero vsi komaj čakajo. Ko se vrnejo iz cerkve, plane vse k svatovski mizi, kjer se že kadi iz lesenih skled, polnih mastnega, jelenjega mesa. Nevesta seže prva po plečetu, poje nekaj grizljave, ostanek pa vrže po starem običaju psom. Potem pridejo na vrsto ženina in svatje. Pri pojedini pijejo žganje, ki se ga tudi ženske ne branjajo. Na ognjišču se kade velikanski lonci kave. Pri jedi molče in šele, ko so pojedli, se začne rajanje, ki traja pozno v noč. Novo jutro pa prinese mlademu paru namesto novga rajanja, nove dolžnosti in delo; saj morata začeti z novo domačijo.

Tujce svarijo

Peiping, Kitajska.—Mestna zbornica v tem mestu, ki je pod komando Japoncev, je izdala svarilo vsem Amerikancem in drugim tujcem, ki niso Angleži, da naj izobesijo svoje narodne zastave, da se jih ne bo zamenjalo za Angleže. Ta razglas je posledica kampanje proti Angležem v severnem Kitaju.

S smehom zdravi ljudi

Pariški profesor dr. Vachet je ustanovil tečaj za smejanje. Učne ure so vsako nedeljo z 10. dopold. Opazovalci pravijo, da je na ta tečaj tak naval, kakor k nobenemu predavanju ali predstavi. Vse sili v dvorano, stari in mladi. Vsak bi se rad nasmejal do mile volje. Učna soba je velika dvorana, v kateri vsi tečajniki lepo in udobno sede. Stati ne sme nobeden.

Preden se začne prava vaja v smehu, stopi pred tečajnike profesor dr. Vachet in obrazloži, zakaj je smeh tak božji blagoslov. Za konec jim obljubi, da jim bo smeh vrnil voljo in veselje do življenja. Nato da pogasiti vse luči, tečajniki se morajo udobno nasloniti v sedeže, zapreti oči in si priklicati kolikor mogoče dobro voljo. Tedaj sredi tega molke zadoni iz velikega gramofona naznanski smeh. Profesor ima plošč s smehom celo zbirko. Tečajniki nekaj časa ta smeh še mirno poslušajo. Ker ga pa ni konec, tega ali onega pograbijo smeh. To se sosedu neumno zdi in se tudi začne po malem muzati. Drugi se že zahahljajo in kmalu plane vsa dvorana v smeh. Plošče z neodoljivo silo vlečejo tečajnike za seboj in po nekaj minutah je v dvorani silen smeh.

Nato profesor dr. Vachet prižge luči in tečajniki planejo v zadnji smeh, ko se spet vidijo in ne vedo, zakaj so se prav za prav smejali. Po smehu so njihovi obrazi jasnejši in mirnejši. Tak smeh je dobro sredstvo proti duševni potrtosti vseh oblik in odpravi mnogo motenj v človeškem telesu.

IZ DOMOVINE

—Strela je ubila prekmurškega rojaka v Nemčiji. Med našimi delavci v Nemčiji je bil tudi 30 letni Vendelin Časari iz Petesovec. Delal je v Dibelu. Pred dnevi je prejel njegova žena pismo, da ima dobrega gospodarja in da ga bo prošil, naj mu da nekaj predujuna, ki bi ga poslal ženi. Žena je bila seveda te vesti vesela in je šla drugega dne vprašat na občino, ali je čenar že prišel. Proti poldnevju je pa prišla brzojavka, da je njenega moža v Nemčiji ubila strela. Nesrečna žena ima štiri neperskrbljene otročičke in je brez premoženja. Nenadna moževa smrt pomeni za njo strašen udarec.

—Spomenik žrtvam avstrijskega vojaštva. V nedeljo je bil za vso Mačvo dan žalostnih spominov na strašno divjanje avstrijskega vojaštva leta 1914. Takrat so avstrijski vojaki pri železniški postaji v Prnjavoru ustrelili 23 vačanov iz Prnjavora, nekaj dni pozneje pa so v Lešnici pomorili 89 vačanov, med njimi mnogo otrok, žen in starev. Vsem tem žrtvam avstrijske krivoločnosti so postavili zdaj v Prnjavoru lep spomenik. Odkritja se je udeležilo mnogo ljudstva.

—Smrt narodnega duhovnika. Nedavno je v Zapogah pri Vodicah umrl župnik g. Ivan Franke, ki je dolgo služboval med goriškimi Slovenci. Rajnik si je pridobil med ljudstvom izredno spoštovanje kot plemenit človek in narodno zaveden mož. Med vojno je mnogo pretrpel. Interniran je bil nekaj časa v Firenci, nazadnje pa na Sardiniji, kjer je moral opravljati najtežja telesna dela. V internaciji si je tudi nakopal malarijo. Po prevratu je nadaljeval duhovniško službo na Goriškem še okrog 10 let. Franke bi še bil ostal med svojim ljudstvom, toda moral ga je zapustiti. Nastopil je službo v Zapogah, kjer je postal prav tako priljubljen med ljudstvom.

IZ PRIMORJA

—Industrija se seli iz Trsta. "Piccolo" je prinesel razburljivo vest, da nameravajo prenesti sedež labinske premogovne družbe "Arsa," ki je sedaj v Trstu, v staro Italijo. List sicer ne pove za enkrat kam. Sedež družbe nameravajo razdeliti in samo nekaj pustiti v Trstu in temu so Tržačani odločno nasprotni. List piše, da prisotnost družstva v Trstu ne samo v uradih, ampak tudi v iniciativah, ki jih je dalo mesto za izkoriščanje premogovnika, še predno se je pričela avtarhična bitka. Vse to ustvarja kompleks vplivov v dobrobit tržaškemu gospodarstvu. Moralno ni prav, da se na ta način slabi tržaška industrija. Težko se je sprijazniti z tem, piše list, da hočejo družbo prenesti drugam.

Po nekaj dneh je "Piccolo" zopet prinesel članek na vidnem mestu z naslovom "Nepotrebnosti ki jih treba odstraniti," v katerem se ponovno zgraža nad namerami nekaterih krogov, ki silijo, da se razne industrije izselijo iz mesta v staro Italijo. Slučaj z družbo "Arsa" ni osamljen. Kako je to zelo nevesel Tržačanom, ki so si zadnja leta prizadevali, da nadomestijo izgube v trgovini z industrializacijo mesta si moramo lahko predstavljati. Naj se samo spomnimo njihovih naporov pri vladi in ministrskemu predsedniku samem za pomoč tržaškemu mestu. List pravi med drugim, da niso to neveselje glasovi, ki jih spuščajo tisti, ki objokujejo preteklost in se radi splašijo ob sedanjem težkem političnem položaju, saj je vendar treba možko priznati, da je položaj Trsta odvisen kakor druga taka mesta od sedanje politične napetosti. Zaradi tega si dovoljujemo, nadaljuje "Piccolo," vztrajati na nepotrebnosti in škodi nekaterih ključev industrije, ki niso utemeljene ali pa zelo slabo. Problem "Arsa" je bolj upravniškega kakor industrijskega značaja, toda problem na pr. tovarne olja Luzzatti in Istrske družbe cementa, ki naj bi se preselile v Genovo oz. Casale Monferrato, je bolj industrijskega pomena kakor pa upravniškega. Ne razumemo kako Marghera (beneška luka op. ur.) Milano, Genova uspevajo v privlačenju industrije, Trst pa, ki je živo in moderno mesto, ki ima strojne naprave, ki niso manjše od drugih luk in celo v nekem pogledu večje, ki je upravičeno smatran za eno najprikljubnejših mest Italije, ki ima pečat modernosti, lahko rečemo v vsakem oglu, mora delovati kot magnet z odbijalno silo. Nekateri industrije so bile pod vplivom židovskega kapitala. Sedaj je ta kapital odšel. Ali je prav, da se tudi odselijo industrije ali pa se jih transformira, da zgube skupnost in osebnost? Trdno verujemo da ne. Moč Trsta ni samo gospodarska nujnost, temveč političen problem, ki mora biti razumljiv samo na fašistični podlagi, tako končuje list.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

—Gorica, Silno neurje je bilo pretekli teden na Goriškem. Ker je padala toča, so posebno vrtarji in sadjarji občajno prizadeti. Trpele so posebno breskve.

WINNETOU

Po nemškem tiskarju K. Mays

Enega je zadelo krogla v srce, mrtev je bil. Drugi pa je dobil strel v prsi. Živel je še in pravkar se je zavedel. Srepro je strel v naju in mrmral nerazumlive besede.

Sklonil sem se k njemu. "Mož, zavedite se!" Počasi se mu je vračala zavest. Oko je zrl jasneje.

"Ali veste, kdo govori z Vami?"

Sepetaje je vprašal: "Kje — kje je — Santer —?" "Ušel je," sem odgovoril. Nisem mogel nalagati umirajočega, četudi je bil morilec.

"Ka — kam —?"

"Ne vem. Pa upam, da bom od vas dobil kak migljaj. Vaša tovariša sta mrtva, tudi vaše ure so štete, kvečjemu kako minuto bodete še živeli. Vsaj pri vratih groba bodite pošteni in popravite z odkrito izpovedjo, kar ste zagrešili!"

Odkod je Santer?"

"Ne — ne — vem —."

"Ali je Santer njegovo pravo ime?"

"Mnogo mnogo — imen — ima."

"Kaj je njegov poklic?"

"Tudi — ne — vem —."

"Ali ima znanje kje to v bližini? Morebiti kje v kaki trdnjavi?"

"Ne."

"Kam ste bili namenjeni?"

"Ni — nikamor. Tja, kjer bi — denar — plen —."

"Torej roparji po poklicu! Strašno —!"

Kako pa vam je prišlo na misel, da ste napadli Apače?"

"Hoteli — so — so — na —"

Umolknil je. S težavo je odgovoril.

Uganil sem, kaj misli povedati.

"Čuli ste, da so Apači namenjeni na vzhod, pa ste zaslutili, da imajo zlato —?"

Pokimal je.

"Sklonili ste torej, da jih bode napadli. Toda vedeli ste, da bomo previdni in da vas bomo opazovali?"

Spet je pokimal.

"Pa ste jezdili za nami. In si noči ste prisluškovali?"

Iznova je pokimal.

"Kdo je prisluškoval?"

"Santer —"

"Torej res Santer —! Vam je povedal, kaj je slišal?"

"Apači — Nugget cil — nuggeti — po nje — zarana —"

"Torej čisto, kakor sem si mislil! Skrili ste se v grmovje in nas davi opazovali. Radi bi bili vedeli, kam bodo Apači šli po zlato?"

Ni odgovoril. Oči so se mu zaprle.

"Ali ste jih mislili šele na povratku napasti? Ali —?"

Winnetou me je prekinil.

"Moj brat naj ne popraša več! Tale beli človek mu ne bo več odgovarjal. Mrtev je."

Ti psi so hoteli zvedeti za našo skrivnost, pa so prišli prepoznano. Vračali smo se že, ko so prihajali. Skrili so se za drevje in streljali. Inču čuna in Nšo čista padla, mene je krogla le samno na roki oplazila. Streljal sem na enega, pa ga nisem zadel, umaknil se mi je za drevo. Druga sem pogodil. Skočil sem za tisto skalo tamle, pa ne bila bi mi rešila življenja, da ni prišel moj brat Old Shatterhand. Dva sta čakala na mene od spredaj, tretji pa me je mislil ubiti, ustrelil bi me bil. Tedaj sem čul močni glas tvoje medvedarice. Rešil si me.

Sedaj ve moj brat, kako je bilo. Povedal mu bom še, kaj bo treba storiti, da dobimo Santerja."

"Kdo bo prevzel to nalogo?"

"Old Shatterhand. Našel bo njegovo sled."

"Gotovo. Pa z iskanjem bom izgubil mnogo časa in Santer bo medtem že daleč."

"Ne! Ne bo treba iskati sle-

di za Santerjem. Šel je gotovo najprvo na kraj, kjer so pustili konje. Tam je trave dovolj, sled bo dobro vidna in Old Shatterhand bo vedel, kam se je morilec obrnil."

"In potem?"

"In potem bo vzel Old Shatterhand deset naših bojnikov, bo jezdil za njim in ga prijel. Drugih dvajset pa bo poslal sem k meni, da bodo z menoj zapeli tožbo smrti ob grobu poglavarja in njegove hčerke."

"Tako se bo zgodilo. Moj rdeči brat mi zaupa. Potrudil se bom, upam, da se moj brat ne bo prevaril v meni."

"Vem, da bo moj brat Old Shatterhand vse prav tako opravi, kot da sem jaz na njegovem mestu. Howgh!"

Podal mi je roko. Stisnil sem mu jo, še enkrat sem se sklonil k obrazom dragih rajnih pa sem odšel.

Na robu jase sem se obrnil. Winnetou je zagrinjal obraz padlim in pel vmes žalne pesmi, ki jih pojejo rdeči ob smrti svojih rajnih. Hudo mi je bilo, tako hudo —

Pa Winnetou mi je naložil težko dolžnost — Ni bilo časa za žalovanje, hiteti sem moral.

Obotavljal se sem se obrnil in odhitel po gozdu.

Winnetou je pravil, da bom našel Santerjevo sled v grmovju, kjer so pustili konje, in da mi torej med potom ne bo treba iskati. Izprva sem res mislil, da bo tako. Pa zbudili so se mi pomisleki.

Santerju se je mudilo, zelo mudilo. Čimprej je moral iz naše bližine. Če pa je hotel najprvo v tabor po konja, se je zamudil in je še povrh šel nam naravnost v roke. Saj je vedel, da ga bomo najprvo pri konjih iskali.

Toda konja je moral imeti, peš nam ni mogel uteči. Kaj pa če je našel mojega konja, tistega, ki sem ga privezal spodaj v soteski? Saj je nedvomno bežal po isti poti, koder je prišel — In našel bi konja.

Zdrknil sem po drči, da se je kamenje valilo za menoj. Vseeno mi je bilo.

Pa kaka jeza —! Konja ni bilo več —!

Le za hip sem obstal, pa planil po soteski. Zaman bi bil iskal sledove po gramozu. Bilo je tudi čisto nepotrebno, saj sem jih moral videti zunaj v dolini, v mehkih tleh —

In v dolini sem res tudi obstal in iskal. Pa tla so bila še pretrda. Pohitel sem dalje, na travnatih tleh se bo sled bolj videla, sem upal.

Pa zaman sem iskal v dolini. Napenjal sem oči, napenjal možgane — nič ni pomagalo. Santer ni jezdil po dolini. Gotovo je kje više gori na trdih tleh krenil iz soteske. Nevaren, prekanjen človek je bil!

Kaj naj storim —? Ali se naj vrnem in poiščem njegovo sled? Ure in ure so lahko minile, da bi jo našel — In moj čas je bil dragocen.

Bolje je bilo na vsak način, da sem se vrnil v naš tabor in tam dobil pomoči.

In to sem tudi storil.

Tekel sem. Huje ko za stavo. V vsem življenju še nisem tako divjal. Pa vzdržal sem. Winnetou me je naučil, kako je treba teči, da se človek ne utruji in da mu ne zmanjka sape. Nasloniti je treba težo telesa vedno le na eno nogo, in ko je utrujena pa na drugo. Tekal se pri tem prav za prav v dolgih skokih poganja po eni nogi naprej, pa spet po drugi. In cele ure vzdržim, ne da bi se preveč utrudil. Pljuča morajo biti seveda močna in zdrava.

(Dalej prihodnjič.)

Pesem slovenskega misijonarja Franc Ksav. Pirca

Slovenski misijonar Frank Ksav. Pirc se je rodil 20. novembra 1885 v Kamniku pri Domžalah, sedaj Slovenija, Jugoslavija. Šolal se je v rojstnem mestecu in v Ljubljani v času francoske okupacije. Po dovršenih srednjih šolah leta 1810 je stopil v ljubljansko bogoslovje in bil 13. marca 1813 posvečen. Sedem let je bil pomožni župnik v Kranjski gori in Fužinah. Nato je bil deset let župnik v Pečah, pet let pa v Podbrezju. Tu so mu Baragova misijonska poročila zanetila misijonski poklic. Obrnil se je nanj, če bi ga hotel vzeti za svojega misijonskega pomočnika. Sprejet v detroitsko škofijo je 16. junija 1835 zapustil Podbrezje, se 25. julija v Havre vkrcal in 4. septembra v New Yorku stopil na ameriška tla.

Njegova misijonska pota preko prerij, močvirij so povprečno znašala na leto 1000 milj. Do skrajnosti izčrpan je 85 letni starček umaknil v Rich Prairie, da tam preživi svoje zadnje dni. A se je premislil. Dne 6. septembra 1873 se je podal čez morje v domovino umret. Smrt ga je dohitela šele 22. januarja 1880 v Ljubljani.

Zložil je več daljših poljudnih pesmi, ki so bile deloma tiškane, deloma ostale v rokopisu. Ena teh pesmi je naslednja, ki nam jo je iz prijaznosti posodil za priobčitev g. rektor Viktor Demšar.

Ta je v njegovem originalnem rokopisu in je bila napisana, kakor pravi pesnik sam: "Franc Pirc, misijonar v polnočni Ameriki, Podbrežanom, svojim nekdanjim farmanom na Kranjskem iz novega Iorka v spomin."

Kdo bi bil mi to povedal sam b' ne bil nikol' verjel, da Ameriko bom gledal, tukaj kranjsko pesem pel?

Pa Gospod, ki srea viža in življenja tek meji, me ni pustil bit' brez križa, mi na težko pot veli.

Nič me ni doma žalilo, res sem zadovoljen bil, dost ljudi me je ljubilo, dosti dobrega sem vžil.

Bral duhovne sem novice, iz dežel Amerike; božje oznanjavat resnice so vžgale v srcu me.

Tolk duhovnega veselja misijonar deležen bit, je bila moja srčna želja in nebasa zaslužiti.

To je vnelo dušo mojo in namenim se srčno, zapustiti faro svojo in od Kranjcev svet slovo.

Oh težko je bilo ločenje od preljubi farmanov, srcu bridko poslovanje od zvestih prijateljev!

Za Boga in za nebasa zapustiti cel svet, težek offer je telesa, velik tam bo lon sprejet.

Res apostolovna poklica vreden jaz ne bom postal, ključ vendar me Resnica, tisti ki je njih postal.

V ptuje daljine dežele, evangeli oznanjavat, vlečejo me srčne želje Aldom pot v nebo skazvat.

Pet nevarna dolg me mine čez dežele čez morje, čez gore in čez doline, tam kjer solnce doli gre.

Freden sem se z doma ločil, angelju, ki varh je moj in Bogu sem se izročil, da b se prav izšlo z menoj.

Pač sem bil prehodil kmali pet kraljestev, čez sto mest, ker postajal se ni dalo, žene le naprej me svet.

Lepe videl sem države, drage hiše in cerkve, videl hribe in planjave, lepe vrte in polje.

Vendar vsa leta lepota in ačstljivost sveta in nečimerna slepota ne nasti mi srca.

Ker popotnik dže ptuje tukaj kratek čas živim, duša v večni dom vzdihuje, kamor skoraj prit želim.

Zdaj morje široko vgleдам, kak valove tie podi, trepetam, v obraz obledam, in sree mi kopni.

Vidim barko pripravljati, morskoga beguna dom, me od zemlje odjeljati, ktere videl več ne bom.

Na francoski pokrajini Havre kraj je imenovan, zapustim svoj svet dozdani, k svetnu Jakobu ta dan.

Barka z blagom naložena, sto in devetdeset ljudi, komaj dobro je spušena, hitro kakor tič leti.

Več oko ne vidi zemlje, se zastoni ozira le, vid nam zdaj širjava jemlje, solnce je domače še.

Tukaj sim o človek pridi, ak želiš spoznat Boga, njega se mogočnost vidi sred nezmerne morja.

Loči dže razkropljene, ne prestopi svojih mej, barke z blagom naložene nese noč in dan naprej.

Brez števila žval povodnih v globocini preživi, rib daruje mnogorodnih in človeka bogati.

S svojim hlapom napolnuje vse oblake in megla, da zemljo dež pokrapčuje, da ne vsahnejo vode.

Tukaj, Bog nam oznanuš, kako moder si Gospod! Kak stvari vse preskerbljuješ s svojo milostjo povsod.

Kje se pa lepota najde, kakor solnce sred morja, kadar med valove zajde, v tisoč žarkih se smehlja!

Zadnji žarki zdaj migljajo, kmal nastopi črna noč, gori zvezde bliskajo doli v morje migljajoč.

Kakor dobro in potrebno je morje na svetu nam, tak nevarno je posebno, čaka več prebitav tam.

Kdor gre na morja širjavo, mora tud trpet hudo, najde marsiktero težavo bodi mu, al ne ljubo.

Jed neznana, nima cene, voda skor za piti ni, postila čudna vis od stene, barka polna, tolk ljudi.

Vendar to je še pristojno, da je hulega ni več, da je le morje pokojno, barka plava urno preč.

Če pa močen veter pride in priroje hud vihar, strah in groza nas obide, zapopasti ni nikdar.

Sam sem skušil, kar popišem od viharja morskoga, vse premislil in preišem, ne dobim strašnejšega.

Kadar pridemo na barki, že čez tisoč ur hoda, mirno svetlo solčni žarki trinajst dni do sred morja.

Kar so se nam prikazale ribe kakor truma svinj, so iz vode poskakvale, strah nam hodi na spomin.

Kmal so se privozili morskimi somi proti nam, tje po morji se valili, groza nam popotnikom.

Zdaj začne morske ptice okrog barke nam ferlat, mlo gledajo nam v lice, hočjo kaj na znanje dat.

Barkar nam pripoveduje, kaj pomeni vse leto: hud vihar nam prerokuje, dasi jasno je nebo.

Komaj solnce gre za morje in se večer omrači, pride velik piš od borje, strašen veter pribiži.

Kmal prigrme valovi, vse sumeje je morje, silijo ga zdaj vetrovi delat hribe in gore.

Barka se začne gugati, se premetvat semtertje, na vse kraje se sukati in vojskvat z valovi se.

Petkrat tisoč centov teže, ima barka kakor grad, zdaj pa lahka vetru streže, kakor listje in šušmad.

Le jo veter prizdiguje zdaj od konca zdaj s stranjo, semtertje jo premetuje, iz doline na goro.

Barkar hlapcem glasno vpije, him hiti zapovedvat, da morje nas ne zakrije, z elementi se vojskvat.

Drugi v barki smo zaperti, trepetamo od strahu, v brezno morja že požreti, se zročujemo Bogu.

Upanje nas zapušalo, preživeti strašno noč, deb nam drug dan solnce sijalo upati skor ni blo moč.

In od straha eden moli, krize delati hiti, drug plašan stermlj okoli, in ne ve, da še živi.

Bog pa vstanovi viharje, divje umiri morje, strašne smerti nas obvarje, spet nam solnce gori gre.

Mi v spominu bo ostala, vedno tista strašna noč, bod Gospodu čast in hvala, da je skazal mi pomoč.

Ni nevarniša na sveti, kakor sred morja vihar, kdor pripravljen ni umreti naj ne hodi nanj nikar.

Marsikdo v morja grob pače, vreden srečen duše stan, če ni umrl brez božje gnade, bodi grob še tak strašan.

En fantič bolan v slabosti, nam je bil v barki umrl, pa nedolžne še mladosti, je gorak v nebasa šel.

Zegnal po navad cerkveni, sem merlica mladga zdaj, ga pokopal v grob voden, dušo zročil v sveti raj.

Starši so bridko jokali, v srcu jim je blo težko, tje za njim so pogledvali, pa ga videt več ni blo.

Nisem troštat jih zamudil, da bo sin jim zopet dan, ko bo angel ga obudil na poslednji sodni dan.

Drugi v barki smo živeli, vendar čakali težko, vsi na suho smo želeli, dab morja že konc bilo.

Le smo barkarja vprašali: koliko je pota še; zmeraj verno pogledvali, al že vid kak hribček se.

Že nam okrog barke plava mah al kaka vejica, rožice zelena trava, nam vesela znamenja.

Silno smo se zveslili, ker smo vsi prepirani, da si bomo kmal počili vun iz barke rešeni.

Ko smo v barki preživeli, dva in štirideset dan, prit na suho zaželeli, nam je hribič pokazan.

V eni sapi smo pritekli, ga pogledat če je res, vsi vesli vsi smo rekli: suha zemlja res je res.

Zdaj ocedil in oprali, hitro svoje smo reči, slehern svoje vkup pobrali in iz barke vsak hiti.

Meni začne srce tleči, ker že vidim novi svet, kjer v sreči in nesreči hočem žveti in umret.

Razveselil sem se kmalo, ko je barka v kraj prišla, se ljudi je prikazalo, cela truma jih je bila.

Prinesejo jesti piti, nam prijazno govore, v mesto nas žele spremiti, se prihoda vesele.

Mesto "nov Iork" imenvano imenitno in lepo, od vseh ljudstev obiskvano, lepšega kdo najdel bo?

Ko prijatelje so sprejeli, tukaj pogostvali nas, kar na barki smo trpeli, je pozabljen hudi čas.

Že od nekdanj imenitna je Amerika bila, res bogata, rodovitna, tukaj živet je lahka.

Vendar posvetne dobrote boljšajo le žvota stan, duše pa zamorec srote, Bog pri njih ni bil spoznan.

Revšine njih Bog se usmili jih z resnico razsvetli, ukaže jim ker so bili, luč jim vere dodeli.

Le katoliških učnikov, iščejo ino žele; stavijo na čast svetnikov pravemu Bogu cerkve.

Zetev tukaj je velika, manjka vendar delavcev, zapustili bi malika, ko bi imeli pridigarjev.

Jest jim hočem pomagati, jih učiti prav zvesto; če pomoč Bog hoče dati, tud moj trud zastoj ne bo.

Drugi dan svojga prihoda, že tako sem srečen bil, dva človeka tga naroda, se svetim kerstom sem obilil.

Upam pa z božjo besedo, dosti Ajdov razsvetliti, in pomnožiti božjo čedo, duš gospodu pridobiti.

Prosim vas ne pozabite, Kranjci znanci vi na me, večnega Boga prosite, da mi da močno sree.

Da me hoče poterditi in požegnati trud moj, da bom mogel jest spofiti, vselej in zvesto sklep moj.

Kjer bo Božji duh me nosil, bom imel v spminu vas, in gospod Boga bom prosil, za vas znanec vsaki čas.

Da, ker smo bili nekdanj znani, skupaj pridemo enkrat, na desnico božjo zbrani tam v dolni Jozafat.

IZ DOMOVINE

—Izročitev visokega odlikovanja. Ko so pred 20 leti divjali boji na naši severni meji, so se mnogi izmed takratnih borcev, po večini prostovoljci, prav junaško ponašali pred sovražnikom. Zaradi izredne hrabrosti so bili mnogi odlikovani z zlatimi in srebrnimi kolajnami in celo z najvišjim odlikovanjem: Karadjordjevo zvezdo z meči. Eden izmed teh odlikovancev je tudi redni član Legije koroških borcev v Ljubljani g. Ivan Brinskele, čevljarški mojster v Florjanski ulici, ki se je pred 20 leti prav posebno odlikoval v borbi za Črno, Kotlje in Guštanj. V dokaz priznanja mu je bila z ukazom Nj. Vel. kralja Petra podeljena Karadjordjeva, zvezda z meči. To visoko odlikovanje je prispelo te dni na glavni odbor legije, ki je odlikovancu ob priliki izročitve odlikovanja priredil prisrčen večer.

—Nova žrtev planin. Nedavno so naše planine spet terjale žrtev. V severovzhodni steni Jalovca je visokošolec pravnik Dušan Klepec padel iz velike višine v prepad in se ubil. Tovariš, ki je bil z njim, mu ni mogel pomagati. Rajnik je bil slušatelj ljubljanskega vseučilišča in marljiv fant. Bil je vnet in spreten planinec, a jenesrečno naključje postalo zanj usodno. Njegov tovariš je povedal, da je do nesreče prišlo zato, ker se jima je vrv utrgala.

MALI OGLASI

Pohištvo naprodaj

Postelja, omara za obleko, namizna posoda, vse za peclarja. Vprašajte na 1001 E. 63rd St. ali vprašajte v Hrvaškem narodnem domu.

Stanovanje

se da v najem, 5 sob zgorej, vse moderno, tudi garaža se odda. Odda se pošteni družini. Stanovanje se nahaja na 18213 East Parkdrive, blizu 185. ceste. Pizve se na 1133 Norwood Rd. (173)

Stanovanje

6 sob se da v najem, nanovo dekorirano. Vprašajte na 6304 St. Clair Ave. (173)

Odda se

stanovanje, obstoječe iz 5 sob. Vprašajte na 1087 Addison Rd., spodaj. (Jul. 25, 26, 29)

Delo na farmi

Moški dobi delo na farmi. Kdor je vaje takega dela in ga vesele, naj se zglaši po peti uri zvečer na 5204 St. Clair Ave., zgoraj. (173)

Lepa prilika

Proda se gostilna in poslopje. Ima D 5 licenco. Vprašajte S-S Cafe, 5363 St. Clair Ave. (173)

Trije prominentni Amerikanci, ki so se vozili na zrakoplovu iz New Yorka v Southampton, Anglija. Pot je trajala 27 ur. Na desni je Roy Howard, lastnik Scripps-Howard časopisa.

V Chicagu so WPA delavci s parado protestirali proti odpustitvi nadaljnjih delavcev od projektov. Vlada nima dovolj denarja in mora znižati število delavcev pri WPA.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

—Ničesar ni slišati, — zašepčeval Rustčev in prisloni svoje uho k vratom.

Nato ponovno potrka.

Toda ko se zopet ni ničesar javilo v sobi, je začel besno razbijati z nogami in rokama po vratih.

—Za vruga, odprite v imenu zakona! — vzklikne Rustčev. — Mi vemo, da si tukaj, Mihajlo Bakunjin, četudi si v ženski obleki.

Pozivam te, da se predaš! Samo na ta način boš prepričal nepotrebno prelivanje krvi na obeh straneh.

—Da, prepričate nepotrebno prelivanje krvi! — vzklikne mali hotelir. — Mi smo na vse pripravljeni.

Detektiv je še nekaj časa čakal, toda nato pa je vzel iz žepa ključ.

—Kaj je to? — vpraša gostilničar.

—Oh, nič, — odgovori Rustčev. — Kmalu boste videli, zakaj rabim to.

On potisne ključ v ključavničko.

—Moj Bog, pokvarili mi bode vrata!

—Molčite! — vzklikne Rustčev. — Ako spregovorite še kako besedo, vas bom ustrelil!

Gostilničar je videl, da je stvar resna.

—Dobro, delajte, kar hočete, — reče on. — toda mene pustite pri miru!

—Dal Bog, da bi vam Mihajlo Bakunjin pobegnil!

Rustčev ga divje pogleda.

Delal je dalje.

Konečno se mu je posrečilo odpreti vrata.

Toda ni mogel vstopiti, ker mu je zapirala vhod velika, težka omara!

—Ha, — vzklikne detektiv, — zabarikadiran se je.

—Toda takoj bomo odstranili zapreko!

Poskušal je premakniti omaro, toda bil je preslab.

—Pomagajte mi! — reče gostilničarju.

—Da bi me ubil! — odvrne ta. — Nisem nor!

—Ako nočete vi, potem pokličite vsaj svoje natakarije!

Gostilničar je pohitel v prtiličje in se kmalu povrnil s svojimi natakariji.

Ti so odstranili omaro.

—Za vruga, pazite, ubil vas bo! — jih je opominjal mali hotelir. — Nihilist ima gotovo poln kovčeg bomb.

—Čela moja hiša bo zletela v zrak! Vrag naj odnese nihiliste, Rusijo in ruskega carja!

Rustčev pohiti v sobo.

Ko je prišel v sobo, je kriknil od jeze, ker je bila prazna.

Ptičica je odletela.

—Ha, ali vam nisem rekel! — vzklikne gostilničar. — Mihajlo Bakunjin je človek, ki se ne da kar tako zgrabiti!

Ako se ne motim, je pobegnil skozi okno.

Rustčev stopi k oknu.

—Sveda, — reče on, — po sledovih na strehi se jasno vidi, da je tukaj pobegnil.

Skočil je dol in pobegnil!

—To je jasno, — reče krčmar.

Tudi preoblekel se je. — Sedaj ne smemo več iskati modre dame, Bakunjin se nahaja sedaj v neki drugi obleki.

Toda vem, kam ga vodi pot in našel ga bom!

—A kaj je z mojim odlikovanjem? — vpraša hotelir in prime detektiva za rokav.

Pojdite k vragu! — Nimam časa!

Ali veste, da ste vi krivi, da mi je pobegnil?

Toliko ste mrmrali, da mi je

pobegnil najnevarnejši ruski nihilist.

Tako se je moral mali hamburški hotelir odreči visokega ruskega odlikovanja in se zadovoljiti s svojima kolajnama od požarne brambe.

Rustčev je odhitel v pristanišče.

Vedel je, kaj je govoril Bakunjin z ladjarjem. Zato je sklenil najeti ladjo in zasledovati begunca.

Nekaj časa je iskal, dokler ni našel nekega čolna.

—Ali me hočete odpeljati za dobro nagrado takoj sedaj v Helgoland?

—Zakaj ne? — odgovori čolnar. — Jaz sem za to tukaj, da prevažam potnike!

Rustčevu ni bilo treba štediti denarja in zato je ukazal, da takoj odrineta.

—Hitreje! — Več pare!

—Gospod, ne morem hitreje!

—Plačal vam bom dvojno ceno, ako povečate hitrost!

—Potem se lahko zgodi, da nam poči hotel!

—Vseeno, — moramo hitreje naprejš!

V daljavi se je videla druga barka, ki je plula v smeri proti Helgolandu.

V njej je sedel Bakunjin.

Kadarkoli so srečali ribiči barko, so kričali lastniku, naj bode previden, ker se mu bo sicer pripetila nesreča.

Toda kadar je hotel ta zmanjšati hitrost, mu je zaklical Rustčev:

—Hitreje, še hitreje, — vozimo se za Rusijo, — hitreje, v imenu zakona.

Kmalu je tudi Bakunjin opazil, da ga zasledujejo.

Sedaj se je začel pravi lov.

Toda Rustčeva barka je bila hitrejša. Vedno bližje je prihajala.

Bakunjinov čolnar je zmajeval z glavo ter rekel:

—To ne more dobro končati, ako bodo tako gonili jim mora počiti kotel.

On se ni motil.

Ko se je približal Rustčev na petdeset metrov, se zasliši strašen pok.

Eksplodiral je kotel.

Rustčevu se ni nič zgodilo. Toda kdo ga bo rešil.

Na daleč in široko ni bilo nikogar. A Bakunjin ga gotovo ne bo rešil.

Rustčev se je oprijel deske in se poskušal držati na površini.

Bakunjinu se je Rustčev zasmilil. Ukazal je čolnarju, da ga reši.

Rustčev je padel Bakunjinu pred noge ter se mu zahvalil za rešitev.

Bakunjin je zahteval od njega, da ga mesec dni ne bo zasledoval, kar mu je ta obljubil.

Tako so prišli na Helgoland.

Po par dneh se je ukrcal Bakunjin na neko angleško ladjo in se odpeljal v Anglijo.

Laži-zaročenka

Pogreb Aleksandra II. je bil končan.

Pokojnega vladarja so pokopali z velikim sijajem in nenavadno svečano.

Njegov sin Aleksander III. je hotel s tem pokazati, kako spoštuje svojega očeta in obenem dokazati Rusiji in celemu svetu, da se ne strinja z morilci svoje ga očeta.

Truplo Aleksandra II. je ležalo nekaj dni na odru v veliki petrogradski katedrali.

Prekrasno cvetje je krasilo oder — cele grmade cvetja in vencev so ležale okrog njega.

Ni bilo vladarja v Evropi, ki ne bi poslal venca in brzojavke — od vseh strani so prihajali go-

sti, ki so sedaj korakali za krsto pokojnega carja.

Novi vladar Aleksander III. je stopal takoj za krsto svojega mrtvega očeta.

Mnogi so ga zaklinjali, naj se pazi.

Prorokovali so mu, da ga bo zadela pri tej priliki roka morilca.

Toda ni se bal.

Sklenil je hoditi pogumno po ulicah, ki so bile natlačene z ogromno množico.

Toda nikogar ni bilo, ki bi dvignil roko na njega.

Nihče ni vrغل bombe.

Noben nihilist ni izvršil atentata na njega.

Po vsem Petrogradu je vladala grobna tišina, ko so nosili po ulicah mrtvega vladarja.

Truplo so odnesli v grobnico velike katedrale, nakar so mrtvega Aleksandra II. balzamirali.

Njegovo srce je počivalo v mali srebrni posodi, ki je stala na glavnem velikem oltarju.

Ko se je vrnil Aleksander III. s pogreba, je poklical k sebi prve sodnike svoje države, da zve, kaj se bo zgodilo z nihilistom Bojanovskim.

Vrhovni ruski sodnik se prikloni pred carjem ter stopi bližje.

—Drugega nihilista smo morali takoj usmrtiti — reče carju — ker je bila nevarnost, da bi umrl sicer od svojih ran.

—Veličanstvo je želelo, da tudi on umre na morišču.

—Da — odvrne car. — To je bila moja želja.

—Kako je umrl? Ali je trepetal?

Sodnik odkima.

—Vaše Veličanstvo — reče on — še nikdar nisem videl človeka, ki bi umiral tako mirno.

—Res? — se začudi car. — Ti nihilisti so čudni ljudje!

—Toda kaj je z onim drugim?

—Mislim, da bi bilo dobro, da bi tudi njega takoj usmrtili.

—Toda dobro bi bilo, da bi ga pred tem mučili, da nam izda svoje pomagače.

Aleksander III. pokima.

Bil je sporazumen.

—Imate prav — reče — napravite, kakor ste rekli. Jaz se strinjam z vsem.

S tem je bila izrečena obsodba nad nesrečnim Bojanovskim.

Pol ure pozneje so bila že pripravljena mučila.

Krvniki Petro-pavlovske trdnjave so se veselili, da bodo imeli zopet enkrat posla.

Toda Bojanovski jim je ušel.

Četudi so mu odvzeli vse, kar bi lahko uporabil za samomor,

je vendar našel način, kako bi ušel mučenju.

Iz slame si je spletel vrvi.

To vrvi je pritrdil za zid in si jo dal okrog vratu.

Še enkrat se je spomnil na one, ki jih je v svojem življenju ljubil.

—Zbogom, Mihajlo Bakunjin! — zašepčeval. — Zbogom, moji dobri, zvesti tovariši!

—Nočem vas izdati, toda morda bi me strašne muke vendar prisilile, da izdam vaša imena.

Toda to se ne sme zgoditi.

Moje ustnice naj onemijo predno me bodo začeli mučiti.

—Evo me Fedora, prihajam k tebi!

Pričakuj me tam na drugem svetu, kjer ni izdaje in kjer se je tvoje srce pobiljšalo.

Ljubil sem te, najlepša izmed vseh žen, toda doživel sem samo nehvaležnost in podlost.

Toda sedaj, ko stojim ob robu svojega groba, ko gledam v globok prepad, od koder ni vrnitve, čutim, kako bi bil srečen, da sem te smel objemati, kača!

—Evo me, Fedora, vzemi me!

Bojanovski se spusti in vrvi se zadrigne okrog njegovega vratu.

Kola Bojanovski je končal svoje življenje.

Dolgo je visel, predno so ga odkrili.

Vrata se odpro in v celico stopijo sodniki, a za njimi krvniki, ki so imeli nalogo odvesti Bojanovskega v mučilnico.

—Lopov spi! — vzklikne jetničar.

—Zbudite ga! — ukaže sodnik.

Harry De Board iz Landenberg, Pa. je zmagal v narodni tekmi trkljanja frnikul.

Jetničar udari Bojanovskega, toda ta se ne gane.

Tedaj pristopi sodnik ter vzklikne prestrašeno:

—Ha — mrtev je!

Šele sedaj so odkrili vrvi, ki jo je imel Bojanovski okrog vratu.

Sodnik je besnel.

Takoj je dal zgrabiti jetničarja in ga vreči v okove.

Ni vedel, kako se naj opraviči pred carjem, da se je posrečil Bojanovskemu samomor.

Poklical je zdravnika, da natančno preišče truplo.

Mislil je, da se Bojanovski morda hlina, toda ta se je kmalu prepričal, da je v resnici mrtev.

Potr in drhteč je odšel sodnik v carsko palačo, da javi carju, kaj se je pripetilo.

Moral je sesti v carjevi predsobi v naslanjač, tako so mu trepetala njegova kolena od razburjenja.

—Kaj naj javim Njegovemu

Veličanstvu? — ga vpraša carjev komornik.

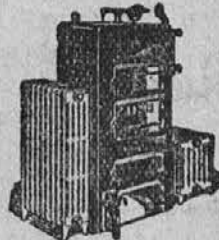
(Dalje prihodnjič)

Mrs. Jack Dempsey, žena znanega rokoborca prihaja iz bolnišnice, kjer je bil Jack operiran.

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS WOLFF HEATING CO.

GRELNI INŽENIRJI

Gerak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furneze in boilerje. NOBENE GOTOVINE TAKOJ, PLACATE V TREH LETIH. Urad in razstava vseh predmetov na

715 E. 103 ST. GLENNVILLE 9218 Vprašajte za našega zastopnika — Štefan Robash

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

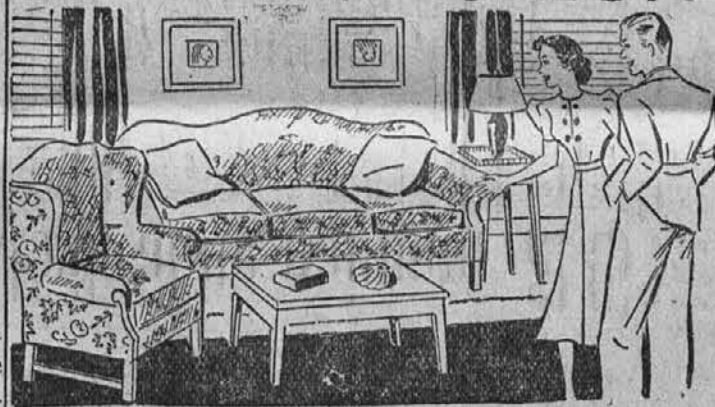
Avgustova razprodaja pohištva!

Steve Trebec Jr. pravi:

Kar prosim prijatelje je to, da mi dajo priliko dokazati, da jim prihranim dosti na pohištvo in posteljini.

Prihranite najmanj 25%

Lahka odplačila! Zastonj spravimo!

Odprto zvečer, razen ob sredah

THE FURNITURE MART, INC.
15428 Waterloo Rd. KE-1405

Nasproti Slov. Del. Doma

Dvakrat na leto napravimo od svojih nizkih cen, še večje znižanje, da se iznebimo zaloge na rokah. Nič rezerviranja. Izberite si pohištvo in prihranite najmanj

25%

Poslušajte naš radio program slovenske godbe vsako soboto zjutraj od 9:05 do 9:30 na postaji WCLE. Pošljite priporočila.

Kadar imate svatbo, krstijo, piknik, ali najsi bo kakršnekoli veselice ali prireditve, se vam toplo pripočam z mojimi vsakovrstnimi mehкими pijačami. Jamčim vam, da boste dobili najboljše in najčistejše, kar se sploh more dobiti.

Imam tudi več vrste pive kot

ALE in HALF-AND-HALF

POKLIČITE PO TELEFONU HENDERSON 4629

in pripeljali bomo najsi bo na dom, v dvorano ali na piknik na farme, kamorkoli želite.

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

6511-19 St. Clair Ave.

John Potokar, lastnik

HENDERSON 4629